

РЕШЕНИЕ

№ 2304

гр. София, 08.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 12.03.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Желева

Калинка Илиева

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **1043** по описа за **2021** година докладвано от съдия Калинка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. От АПК във вр. с чл.63, ал.1, пр.2 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Н. Й. Гърков, чрез адв. А. Т. срещу решение от 30.11.2020г. на СРС, 13 –ти състав, постановено по НАХД № 10839/2019г., с което е потвърдено наказателно постановление № 19-4332-011379/12.06.2019г., издадено от началник сектор СДВР, отдел „Пътна полиция” СДВР, с което за извършено нарушение на чл.40, ал.2 от ЗДвП на основание чл.183, ал.2, т.11 от ЗДвП на Н. Й. Гърков е наложено административно наказание „глоба” в размер на 20 лева.

Жалбоподателят твърди, че решението е незаконосъобразно и неправилно. По-конкретно касаторът счита, че така описаното нарушение по чл.40, ал.2 от ЗДвП е несъставомерно и видно от събраните по делото писмени и гласни доказателства не е доказано, че водачът е извършил нарушението. Моли съда да отмени така постановеното решение и да отмени наказателното постановление. Претендира разноси.

Ответникът в производството – СДВР при ОПП в съдебна зала не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Представителят на СГП счита, че жалбата е неоснователна. .

Административен съд – София град, XXIII касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и

обсъди наведените касационни основания и тези по чл.218, ал.2 от АПК, намира от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл.210, ал.1 АПК, във връзка с чл.63, ал.1, изр.2 от ЗАНН и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл.211, ал.1 АПК, във вр. чл.63, ал.1, изр.2 от ЗАНН.

Настоящият състав, като извърши служебна проверка, на основание чл.218, ал.2 от АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл.220 от АПК, намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. Решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като производството е извършено от компетентен съд, в рамките на правомощията му.

От събраните в съдебната фаза доказателства и представените в административната преписка документи, районният съд е приел за установено от фактическа страна, че на 02.06.2019 г. около 13:50 часа в [населено място] Й. Гърков е управлявал лек автомобил марка „Ауди“ с рег. № МРР 9000 по ул. Лешникова гора, в посока от бул.Ч. връх към ул.Н., срещу № 15, като при извършване на маневра на заден ход блъснал спрелия лек автомобил марка „Пежо“ с рег. [рег.номер на МПС] . В резултат на ПТП са били отчетени видими щети по двете моторни превозни средства: на лек автомобил марка „Ауди“ с рег. № МРР 9000 по задната броня вляво, а на лек автомобил марка „Пежо“ с рег. [рег.номер на МПС] – в предна дясна броня, като бил подаден сигнал до СДВР.

На мястото се явили служители в ООП-СДВР. След като извършили оглед на щетите по намерените автомобили марка „Ауди“ и марка „Пежо“ и разпитани двамата водачи. Прието е, че жалбоподателят е нарушил ЗДвП, за което му е съставен АУАН. На 12.06.2019г., въз основа на АУАН е издадено обжалваното пред районния съд наказателно постановление. За нарушението по чл.40, ал.2 от ЗДвП на Н. Й. Гърков е наложена глоба в размер на 20 лева на основание чл.183, ал.2, т.11 от ЗДвП

При така установените факти, от правна страна районният съд е приел, че по делото безспорно е установено, че жалбоподателят е осъществил маневра на заден ход, при която е причинил ПТП по смисъла на § б, т. 30 от ДР на ЗДвП, тъй като е настъпила повреда (щети на предна броня на друго превозно средство). В този смисъл, жалбоподателят не е изпълнил задължението си да наблюдава пътя зад своето ППС, в резултат на което не е възприел намиращия се зад него автомобил и е настъпил противоположен резултат - ПТП, като е налице пряка причинно-следствена връзка между поведението му и настъпилия вредоносен резултат.

Установено е още, че от събраните в настоящото производство доказателства не оборват констатациите в АУАН; напротив - те се подкрепят от преобладаващата част от доказателствата, като е налице противоречие единствено в свидетелските показания на С. и К. от една страна и на Х. от друга.

Изложени са аргументи, че св. С. не е бил пряк очевидец на процесното ПТП, но е провел разговор с участниците в него, запознал се е със снимки от случилото се и е огледал местопроизшествието. Свидетелката К., пострадала от настъпилото ПТП описва подробно механизма на настъпването на ПТП и в съответствие с отразеното в протокол за ПТП № 1726930 от 02.06.2019 г. и скица към същия.

СРС не е кредитирал показанията на свидетеля Хр. Х., доколкото същите не се подкрепят от останалите доказателствени материали по делото, а и констатирано вътрешно противоречие у тях относно мястото на свидетеля в момента на ПТП, като

той първоначално е твърдял, че е излязъл от заведението преди удара, а впоследствие – след настъпване на сблъсъка между двата автомобила.

Настоящият състав намира посочените касационни основания и доводи на жалбоподателя за неоснователни, а решението - предмет на проверка в настоящото производство, за валидно, допустимо и постановено в съответствие със съдопроизводствените правила и материалния закон. Като е стигнал до цитираните правни изводи, районният съд е постановил правилен и законосъобразен съдебен акт. Касационната инстанция намира, че при постановяване на съдебното решение съдът е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело. Възприетата от първоинстанционния съд фактическа обстановка изцяло кореспондира със събраните по делото писмени и гласни доказателства, които са обсъдени и съобразени от решаващия състав, който правилно е кредитирал свидетелските показания на очевидците на реализираното ПТП. Поради изложеното доводите на касатора за нарушение на съдопроизводствените правила са неоснователни.

Настоящата инстанция намира, че оспореното решение е постановено и в съответствие с приложимия материален закон. При правилно установена фактическа обстановка съдът е достигнал до правилен извод за законосъобразност на оспореното пред него НП.

Съгласно чл.40, ал.2 от ЗДвП, по време на движението си назад водачът е длъжен непрекъснато да наблюдава пътя зад превозното средство, а когато това е невъзможно, той е длъжен да осигури лице, което да му сигнализира за опасности.

Решаващият състав е изложил обосновани мотиви по отношение на механизма на реализиране на процесното ПТП и защо приема, че деянията на Н. Й. Гърков покриват признаците на административното нарушение, за което последният е наказан. Касационният състав напълно споделя тези мотиви и правни изводи на районния съд, поради което не е необходимо да ги повтаря. Споделят се и изводите за доказаност на нарушението при съобразяване на всички събрани по делото доказателства - писмени и гласни. Правилно районният съд е приел, че в случая е реализирано ПТП между двата автомобила, и че касаторът не е изпълнил задълженията си по чл.40, ал.2 от ЗДвП, поради което законосъобразно последният е бил привлечен към административнонаказателна отговорност.

По изложените съображения, настоящият състав на съда намира за неоснователни доводите, изложени в касационната жалба, а решението на СРС като валидно, допустимо и правилно, следва да бъде оставено в сила. Не са налице пороци на решението, съставляващи касационни основания по смисъла на НПК, които да водят до неговата отмяна.

Въз основа на тези мотиви касационната инстанция счита, че решението на СРС следва да бъде оставено в сила. Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 30.11.2020г. на СРС, 13 –ти състав, постановено по НАХД № 10839/2019г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател:

Членове: 1.

2.